

Teletext Dergi

ESKİ TELETEKSTE YENİ ADET

SAYI-18

SANAT- EDEBİYAT

Yazmasaydım
delirecektim!

Şiir

Deneme

Kitap-Film İncelemeleri

Spor Yazıları

İÇİNDEKİLER:

AŞK VE GURUR FİLM İNCELEMESİ

TELETEKST DERGİ EKİBİ

YALNIZLIK LİMANI

ALİ HAYDAR BAYIR

SEVMEMEYE KENDİNDEN BAŞLAMAK

HAZAL ARTUĞ

DURMADAN DURDUM

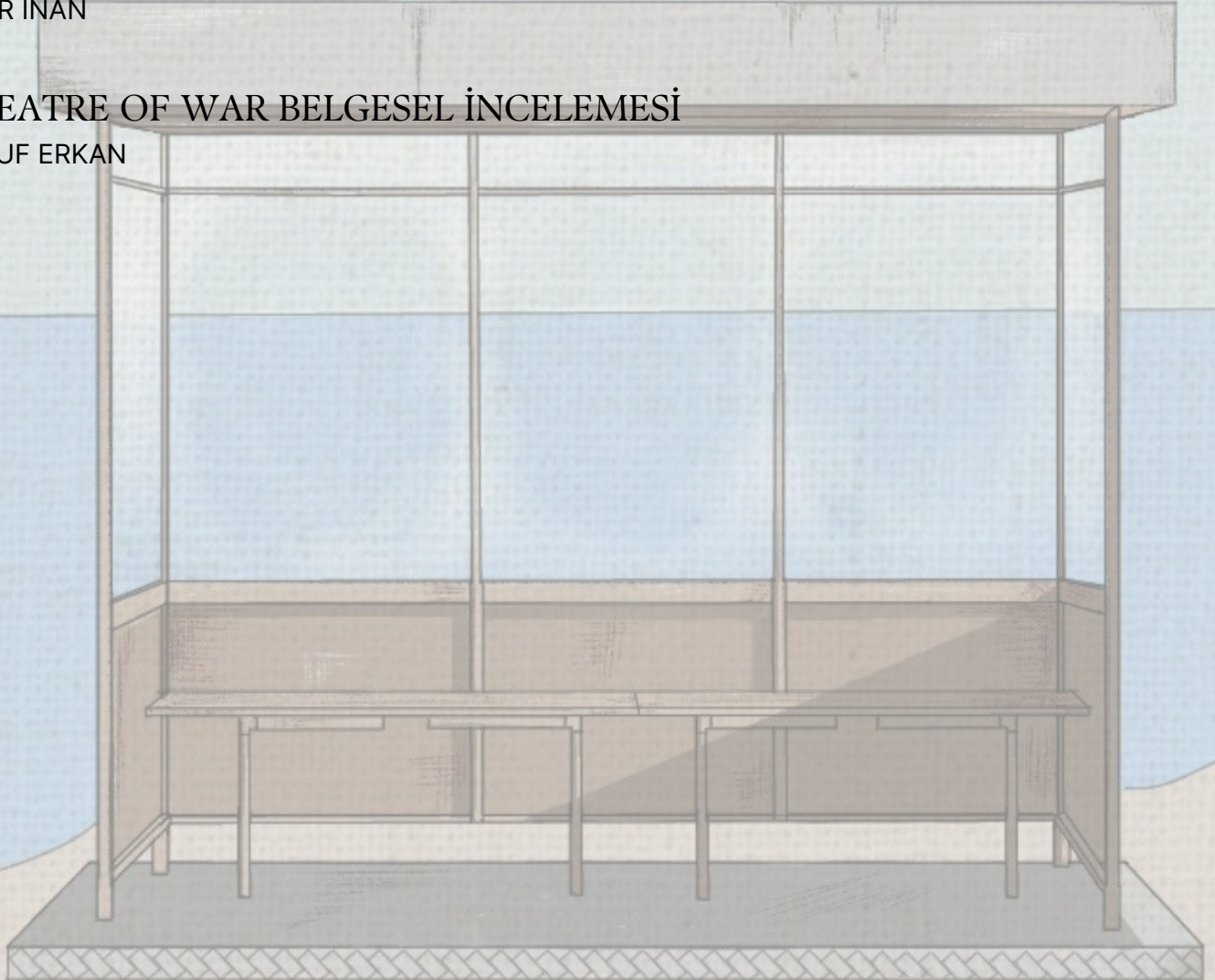
SÜHEYLA

FUTBOLDA DÜN

UĞUR İNAN

THEATRE OF WAR BELGESEL İNCELEMESİ

YUSUF ERKAN

AŞK VE GURUR FİLM İNCELEMESİ

Editör Yazısı

Dergi Ekibimizin izlediği film, üç yazarımız tarafından kaleme alınmıştır.
Keyifli Okumalar.

Yusuf Erkan

Aşk ve Gurur , 2005

Yönetmen Joe Wright'ın 2005 yapımı aynı adlı uyarlaması her ne kadar olay örgüsü ve hikaye işleniş bakımından karışık ve izlenmesi zor bir yapım olarak gözükse de, film bizlere sunduğu güzel önermesi sayesinde en azından ortalama bir hikayeye sahip olabilmeyi başarıyor.

Uyarı: Aşk ve Gurur filmi pozitif ve negatif yönler başlıklı kısımlardan itibaren spoiler verilmiş bir şekilde ele alınmaya çalışılacaktır!!!

Dipnot: Aşk ve Gurur filmi yalnızca sinema kuralları çerçevesinde ele alınmaya çalışılacaktır!!

Filmin Pozitif Yönleri

1.Ormanda Yürüyüş Sahnesi

Bu sahne her ne kadar filmin ana hikayesine hizmet etmeyen bir sekans olarak yapımın içinde yer alıyor gibi gözükse de, yönetmen Joe Wright ve ekibi Caroline Bingley ve Bay Darcy karakterlerinin arasında geçen çamura batma muhabbetine örnek oluşturmamasından ve Elizabeth karakterinin yalnız olduğu durumunu vurgulamak adına kullanılan geniş plan çekimini, kulaklarımızın pasını silen klasik müzikle de birleştirerek ortaya son derece kaliteli ve filme hizmet eden önemli bir sekans çıkmasını sağlamayı başarıyorlar.

2.İtiraf Sahnesi

Filmin 1:09'ncu dakikasında yer almakta olan bu sekansta Elizabeth ve Darcy karakterlerinin birbirlerine karşı hissettikleri aşk duygusunu fakat birbirlerine karşı aynı duyguyu hissetmelerine rağmen kendilerince haklı sebeplerden ötürü (aile baskısı ,vs) birlikte olmadıklarını itiraf edişlerini görmekteyiz. Bu sekans her ne kadar durağan geçen bir bölüm olarak yapımın içinde yer alsada Darcy ve Elizabeth karakterlerini canlandıran oyuncuların dengeli ama kaliteli performansları güzel ve açıklayıcı diyaloglarla ve iyi çekim teknikleriyle(Omuz ve Göğüs Plan Çekimleri) birleştirildiğinde Yönetmen Joe Wright ve ekibi ortaya kaliteli ve filmin hikayesine hizmet eden bir sahneyi hayata geçirmeyi başarıyorlar.

3.Romantizm Sahnesi

Filmin 1:56'ncı dakikasında yer almakta olan bu sekansta Darcy karakterinin Elizabeth karakterine onu sevdiğini söylemesinin ardından Darcy ve Elizabeth'in yaşadığı romantizme şahitlik etmekteyiz. Bu sekansta yönetmen Joe Wright ve ekibi Elizabeth karakterini canlandırmakta olan Keira Knightley ve Darcy karakterine hayat veren Matthew Macfadyen'in kaliteli oyunculuklarını iyi görüntü yönetimi ve ışık kullanımıyla birleştirerek ortaya güzel ve hafızalardan kolay kolay silinmeyecek bir sahne çıkartıyorlar.

Filmin Negatif Yönleri

2005 Yapımı Aşk ve Gurur filminin negatif yönleri her ne kadar göz ardı edilebilir bir düzeyde filmin içinde yer alıyor gibi gözükse de maalesef yapımın bu yönleri filmin işlenişini ve seyircinin filme karşı olan yaklaşımını olumsuz yönde etkilemektedir. Yapımı bu açılardan etkileyen en önemli noktalarından biri filmin olay örgüsüdür. Filmin olay örgüsü ve hikâyenin işlenişi son derece kafa karıştırıcı ve zaman zaman birbirinden kopuk bir şekilde ilerliyor olduğu için(her ne kadar filmin hikayesine hizmet ediyor olsa da Elizabeth'in kız kardeşlerinin ve rahip karakterinin hikâye içerisindeki işleniş biçimi bunun en net örneklerinden biri) filmdeki oyunculuklar, dekorlar ve çekim teknikleri yapımın bu yönlerini gölgelemeyi başaramıyor ne yazık ki. Yapımın bir diğer olumsuz noktası aşırı diyalog kullanımınıdır. Elizabeth ve Teğmen Wickham'ın ormandaki diyalog sahnesi bunun en net örneklerinden biri. Bu sahnedeki aşırı diyalog kullanımı ve bu sekansın konuları destekleyen geri dönüşler içermiyor olması maalesef yapımın ilgi çekiciliğine ve olay örgüsüne zarar veren etmenlerden biri haline geliyor. Fakat Aşk ve Gurur filmi kaliteli oyunculuklar iyi ışık kullanımı ve görüntü yönetimi tekniklerini "Kendi hisleri doğrultusunda hareket eden herkesin ömür boyu mutlu olabileceği " şeklinde sunduğu güzel önermesiyle destekleyerek orta seviye bir hikâye anlatabilmeyi ve yine de seyirciyi tatmin edebilmeyi başarıyor.

Puanım:7.0/10

Hazal Artuğ

Filmde küçük burjuva olarak tanımlayabileceğimiz Bennet ailesi Elizabeth, Jane, Lydia, Kitty, Marry isimli 5 kız çocuk , karı ve kocadan oluşan kalabalık bir ailedir. Anne, kızlarının yüksek mevkilerden birileriyle evlenmesini canı gönülden ister ve bunun için düzenlenen balolara ailecek katılırlar. Diğer yüksek burjuvadaki kızların aldığı eğitimlerden yoksun, kendi kendilerine yetişmiş olan bu 5 kızdan en büyükleri Elizabeth'tir ve bence filmdeki en özel karakter de odur. Bunu söylememdeki amaç hem bolca okuması, fikirlerini iyi ifade etmesi, karşıdaki kişiye tam yerinde cevaplar vermesi ve delicesine âşık olmadan evlenmeyeceğinin kararını vermesi. Tüm evdeki kızlardan daha uzak bakıyor aslında bu evlilik fikrine. Ayrıca karakteri canlandıran Keira Knightley'in içten kocaman gülüşleri çok sevimliydi.

Yine düzenlenen bir baloda herkes eğlenip dans ederken birden salona yüksek burjuvalardan asil bir aile katılır. Bu ailenin oğlu ve arkadaşı Mr. Darcy iki iyi arkadaştır. Mr. Darcy son derece soğuk, mesafeli, çevresiyle az konuşan ve açıkçası alt tabakadan insanlara biraz yukarıdan bakan biri olarak davranır ve Elizabeth'i basit bulur. Daha sonrasında aralarında yaşananlar ve konuşmalar hikâyeyi şekillendirir. İkisi de birbirine karşı önyargılı, mesafeli ve gururlu davranmak isterken yine birbirlerine karşı koşma isteği içlerinde barınır ve ben bunu film boyunca izlerken hissettim. İkisinin sahneleri, birbirleriyle olan konuşmaları filmdeki diğer dönem çiftlerinden oldukça farklıydı. Her an her konuda bir karşıt fikir sunma yarışı halindeydiler. Onları izlemek zaten böyle dönem filmlerini işlerini izlemeyi seven ben için adeta seyir zevkiydi.

Onların arasındaki uyumdan ve hikâyeden geriye kalan kısımda amacın sadece kızların evlenmesi olması canımı sıktı. Bir annenin nasıl olur da zenginler diye herkese olur vermesi çokta iyi bir annelik özelliği değil. Gereksiz uzatılan diyaloglar, konular; konunun dönüp dolaşıp evlilik olması biraz filmi tekrara uğrattı ve sıkıcıydı. Bazı sahnelerde bitsin de başka sahneye geçelim dediğim oldu. İsterdim ki Mr. Darcy ve Elizabeth aşkını doya doya izleyelim ama maalesef çok kısa bir süre buna tanıklık ettik. Film boyunca onların arasında atışmalar zaten aşklarından bir kesitti evet ama romantik anlamda daha uzun izleyebilirdik diye düşünüyorum. İnsanın içinde bulunan gururun, önyargının bir aşkı nasıl şekillendirdiğini etkilediğini görmek isteyen herkesin izlemesini tavsiye ederim.

Süheyla

Gurur ve önyargı kitabından uyarlanan piyar için adı Aşk ve Gurur olarak değiştirilen filmimiz görsel şölen, dönem kıyafetleri ve danslarla göz banyosu yaptırdı. Yürüyüşe çıkılan yollar, malikaneler, göller, deniz manzaraları ve sanatın ıgıl ıgıl aktığı sahneler ile ekrana bağlandık. Tabi konu son zamanların linç kültürüne maruz kalmış kadının hayattaki konumuna değindiği için sınırlarımızın bozulduğu yerler fazlaca vardı. Bir an, "insanız biz insan "demek istediğimiz anlar gelmedi değil. Sosyolojik kaygıları olan, kızları için yanlış yerden ilgilenip fedakârlık yapan bir anne ve uzun süre sessizce beklemeyi ve sadece son dakika da "zaten âşık olmasaydın, seni vermezdim, diye konuşmayı tercih eden bir baba gördük. Aşka, tutkuya ya da yaşadıkları gurur sancıklarına neredeyse hiç rastlamadık. Mutlaka vardır ama haftalar geçince aklımızda sadece, yağmur da ıslanma sahnesi var. Önemli yerlerini kesmişsiniz gibi, bir yerlerde bitiyor ve başlıyordu. Ablası gerçekten o adamı seviyor muydu, onu bile anlayamadık. 2 saatin 1 saati sadece manzara seyrettik. Piyanoyu öğrenmek, resim çizmek sadece erkek ailesini memnun etmek için yapılmış ,vay be dedik. Filmin sonunda kavuşmalarına sevindik ama insan olarak. Gidişatta kavuşmamaları daha uygun olurmuş gibiydi. Hayır madem mutlu sonla bitirdiniz, şöyle şanınıza yaraşır bir düğün yapsaydınız da güzel son tamamlansaydı. Olsun kız güzeldi, oğlan karizmatikti sanatla, dansla kusur kalmaz, denilip sonunu hayal gücümüze bırakmışlar. Duymak isterseniz, hayalimde çifte düğün var.

TELETEKST DERGİ EKİBİ

YALNIZLIK LİMANI

Bu mektup sana, yalnızca sana
Bırakıp gittin beni yalnızlık limanına.
Bir tek hayalin kaldı yanımda.

Üstümde bütün bir mevsimin ağırlığı
Ve farkındalıktan doğan düş kırıklığı...
Hepsini üzerime yıkıp gittin.
Ben ölürken neredeydin?
Haykırsam sana biperva,
Duyar mısın?

Kurtar beni yalnızlıktan,
Sen bu acıyı anlayamazsın.
Bu mektup sana, yalnızca sana
Bırakıp gittin beni yalnızlık limanına.
Bir tek hayalin kaldı yanımda...

ALİ HAYDAR BAYIR

SEVMEYE KENDİNDEN BAŞLAMAK

İnsan sevdiği kişi için her şeyi yapabilmiş gibi davranıyor. Sevme motivasyonu da buna en büyük desteklerden biri. Arabada giderken güneş gelmesin diye yüzünü kapaması, bir kitabın arasına okuyunca gülümsesin diye notlar yazması hep bu yüzden. İçimden geldi hediyeleri, sen seversin burayı denilen yere götürmeleri, her sıkıntısında ve derdinde yanında olmak, bahanelere sığınmadan hep orada olmak ve bunun gibi bir dolu davranış sevginin güzelliğinden geliyor. Başkasını severken sanki bir hortumdan suyu etrafa saçıyormuş gibi bolca verebiliyoruz. Kendimizden fazla düşünüyor ve bunun için gocunmuyoruz. Bütün dünyamız, işimiz, gücümüz o oluyor. Peki, başkasına bolca verdiğimiz sevgiyi neden kendimize yöneltirken bu kadar cimriyiz?

Hata yaptığımızda bütün motivasyonumuzu kaybedebiliyoruz. Hatta üzüntüden yataklara düştüğümüz, kimseyle konuşmak istemediğimiz bir dönem bile oluyor. Sürekli düşünüyoruz, en ufak meseleleri bile kendimize dert ediyoruz. Olumsuzluklar içerisinde olumlu yönleri aramak bir dedektiflik edası yaratıyor biz de. Mikroskop altından bakıyoruz hayatımıza. Göründüğü kadar kötü ya da sıkıntılı olmasa da o küçük meseleye detaylı bakarak, büyüterek başımızı ağrıtıyoruz. Aynı durumu başkası yaşasa bol destek, anlayış, sevgi verirken, iş kendimize gelince hakaret bile ediyoruz. Yakıştırmıyoruz bu duruma düşmeyi. Başkalarından önce eleştiriyi biz kendimize yapıyoruz. E insanın başka düşmana da ihtiyacı kalmıyor zaten bu rolü üstleniyoruz. Sanki kafamızın içinde bir koro var ve her adımda sesler yükseliyor. Çünkü hep bir başkasına bağımlı yaşamayı öğrenmişiz. Çocukken ailemizle başlayan bu bağımlılık, büyürken hayatımıza giren herkesle bir şekilde devam ediyor. Ya kızarlarsa ya beğenmezlerse ya olmazsa ya onları utandıracak bir şey yaparsam soruları bırakmıyor peşimizi.

Sanki başkaları için gelmişiz bu dünyaya gibi davranıyoruz. Oysaki biz annemizin ya da babamızın gerçekleştiremediği hayallerin rolü değiliz. Hepimizin biricik hayatı var ve en güzel en mükemmel şekilde yaşamak istiyoruz. En doğru hayatımız bu olsun istiyoruz, çoklu evrenler konusuna girmeden. Ama ne başka hayatta ne de bundan önceki ya da sonraki hayatta bu hayattakinden daha mutlu daha sevgi dolu daha başarılı olamayız. Aklınıza ne geliyorsa hepsi şu an önemli.

Yani demek istediğim sevmeye kendimizden başlamamız gerekiyor. Sevdiğimiz insanlar için ince düşünceli davranalım ama dozunda. Yemeğin en iyisini ona vermek yerine paylaşalım, güneşli tarafa biz oturmak yerine gölgede yola çıkalım. Kitap okurken karşılaşınca gülümseyeceğimiz notu biz yazmış olalım. Şaşıralım hatta ne zaman yazdım diye düşünelim. Bir şarkı seçelim ve her üzümlü sevindiğimizde aynı şarkı eşlik etsin bize. Ne düşünürüz ne deriz ne isteriz önce bunlar önemli olsun. Sadece eleştirmeyelim. Aynaya bakınca seni çok seviyorum diyebilelim, hatta abartıp öpücük atalım. Güzel olduğumuzu bir başkasından duymadan önce ya da duymayı beklemeden önce çok güzelim diyebilelim. Sen yaparsın motivasyonunu verebilelim bir işe başlamadan önce. Birileri eşlik etmedi diye gitmek istediğimiz yerlerden mahrum kalmayalım. Gezelim, sinemaya gidelim, bunlar yalnızlık ifade etmesin. Kendimize de hediye almayı bilelim.

Neyi arıyorsak ve neye ihtiyacımız varsa aslında içimizde. Motivasyon, sevgi, anlayış, düşünce, iyi niyet, arkadaşlık. Uzatılabilir bu liste. İnsan sosyal bir varlık, tabi ki bütün insanlardan kaçıp bir kulübeye yerleşelim demeyeceğim. Ama başkalarına verdiğimiz her şeyi önce kendimize vermeyi öğrenmeliyiz. Aynaya baktığımızda memnun değilsek gördüğümüzden bir şeyleri değiştirmek için yola çıkma vakti geldi demektir. O zaman gerçekten hayatımızın üzerine yerleşen gri bulutlar yerini açık havaya bırakıyor. Çünkü kendini sevebilmek mühim bir iş. Kolay değil ama zor da değil. Gökyüzü ne kadar karanlık olursa olsun yıldızların parlamaya devam ederek karanlığa kafa tutması gibi, biz de hayata kafa tutalım. Hem başkalarını sevelim hem de kendimizi. Çünkü sevgiden bol ne var bu hayatta? 'Dünyayı güzellik kurtaracak, bir insanı sevmekle başlayacak her şey' diyor ya usta yazar, işte o insan önce biz olalım.

HAZAL ARTUĞ

DURMADAN DURDUM

Yarın saçlarımın bozulacağını bilerek tarıyorum
Her ne olursa olsun hayatı bitirip düzeltmeyecek olmam bana her şeyi olduğu kadar da bırakmamı söylüyor
Birkaç saniye görsem yetecek şekilde bir yaşam sürüyorum
Yapabilsem denemek isterdim düşünmeden farkında olmadan hayata tutunmadan var olmayı
Kimsesiz bıraktığım ve paramparçayım
Her gün ünsiyet etmiş bir umutla yaşamımı sürdürüyorum
Ne kadar çok şey yaptın, hiç boş durmadın diyorlar
Bense durmadan durdum
Durmadan ve duraksamadan ilerleyemedim
Önüme baktım, ardıma baktım
Bir an da ne önüm ne ardım kaldı
Yüksekliğini tahmin edemezsiniz
Lakin benim gözlerim dahi pek seçemiyor
Hem siz nereden bilecekmişsiniz
Nereden bilip de hiç durmadığımı söylersiniz
Kalır mıydım, hiç durmasam
Benden bir şey kalır mıydı
Sanırım bunu hiç bir zaman bilemeyeceğiz
Dünya gözüyle görmeyeceğim, göremeyeceğiz
Zaten bu miyop gözler önünü bile göremez oldu
Her mahalim başka bir şey istiyor çalışmak için
Gözlüklerim, sevdiklerim, insanlarım
Evet evet yanlış değil
İnsanlarım dedim
Onlar da benim
Ne kadar çok ben dedin, dersin
Biz demek için erken daha
ya da geç
Erkene yetişemedim ama gece kaldım mı
Sen söyle
Ölsem, hayır gerçekten
Umursamadan ölsem, ölebilir miyim
Ölsem şimdi, onların içinde
Kendi zihnimde
Bedenin hareketsizliğiyle
Hiç düşünmeden ölsem
Kimin, benim için ne kötü kız dediğinin bir önemi kalmadan gitmenin tek yolu
Ne kötü çocuk, ne kötü abla, ne kötü kardeş ve en çok da ne kötü bir arkadaş değil mi
öldükten sonra duymayacak ama bileceksin, iyi bilirdik

FUTBOLDA DÜN

Bir transfer çılgınlığı almış başını gidiyor. Süper lig tarihinin en çılgın transfer sezonunu yaşadığımız su götürmez bir gerçek. Bu kadar koşturmaca ve bu kadar para harcama nedeni uzun vadede sürdürülebilir başarı için mi? Yoksa rakiplere gözdağı vermek için mi? Ülkemiz genelindeki rekabet anlayışı normal bir düzey içerisinde olmadığından insanların kafasında soru işaretleri belirebiliyor.

Bu kadar parayı direkt transferlere harcamak kesinlikle doğru bir ekonomik yapılanma modelini oluşturmaz. Borç içinde yüzen kulüpler daha da borçlanarak başarı garantisi olmayan yolları denemekten, vazgeçmiyorlar kesinlikle geri durmuyorlar. Aynı senaryoları yaşıyıp farklı sonuçlar bekliyorlar. İşin daha da trajik kısmı neredeyse bütün futbol camiası bu duruma çanak tutuyor.

Harcanan milyon Euolar akademilere aktarılmıyor, futbolun temelini oluşturan alt yapı ve gelişim liglerine harcanmıyor. Tesislere, stadyumlara ise böyle yatırımlar yapılmıyor. Yeni stadyumlar yapılsa bile zeminleri içler acısı, çoğu uluslararası standartlarda değil. Ülke olarak tamamen sonuçlara odaklanıyoruz. Her sektöre sıçramış bu bilinç, kesinlikle sabrımız yok.

Bir şeyin oluşum sürecine tanıklık etmek, geliştirip üretmek istemiyoruz. Hazıra alışmışız ve bu hiç yabancı gelmiyor. Konu sadece futbol da değil. Her şeyi hızlıca yapıp, yaşıyıp bir an önce yeni bir şeyi deneyimlemek istiyoruz. Sevgili, eş, dost, akraba, aile kavramlarını bile buna göre belirlemeye başlıyoruz. Bu kadar fazla sonuç odaklı olmak, bırakın bireysel durumu toplumsal olarak bütün algılarımızı yerinden oynatmış. Ne bireysel olarak ne de kurumsal-toplumsal olarak sürdürülebilir bir planlama gerçekleştiremiyoruz. Maddiyatı çözssek maneviyatta takılı kalıyoruz. Bunun temel eksikliği kesinlikle eğitimidir.

Aile içi eğitim, okul eğitimi, sosyal ve kültürel eğitim. Sorunları temelden çözemediğimiz her an katlanarak büyümeye devam ediyor Bu kadar sorunun olduğu bir yerde, şampiyonluk priminin 33.4 milyon TL, galibiyet priminin 2.4 milyon TL olduğu ve izlenme sayısının Avrupa kulüplerine oranla oldukça düşük, uluslararası turnuvalara neredeyse takım yollayamadığımız bir lig için yapılan transfer ücretlerinin takım bazında milyon Euro'lar olması oldukça ilginç. Bir futbol takımının minimum harcama, maksimum kazanç sağlayabileceği en temel ekonomik planlama "yetiştir, parlat ve sat" modelidir. Kendi akademinden yetiştirip ihraç ettiğin her futbolcu hem kulübe hem de lige büyük katkı sağlar. Lakin bu kazancı sağlamanın en önemli ve belki de en meşakkatli yolu tabi ki bahsetmiş olduğum sabırdan geçmesidir. Bu tarz planlamaların hayata geçiş süreci belli bir süreyi kapsamaktadır. Medyadan, taraftardan, kulüp içi muhalefetten çok fazla baskı gelebileceği için kimse bu sabrı göstermek istemiyor. Sanki her sene Şampiyonlar liginin kazanan takımlara sahipmişiz gibi..

Kendimizi dev aynasında görmekten vazgeçip, bulunduğumuz seviyeyi kabullenip ne yapabiliriz de üst seviyelerde kalıcı bir rekabet ortamına hazır hale gelebiliriz sorusunu sormamız gerekiyor. Bir Şeyleri erteleyerek veya sürdürülemez planların peşinden koşarak yarım yamalak başarıların gururunu yaşamaya devam edemeyiz. Futbol bir performans sporudur ve futbolda dn diye bir Şey yoktur. Ya bugün kazanırsınız ya da yarın kazanmaya oynarsınız. nc bir alternatifiniz yoktur.

UğUR İNAN

THEATRE OF WAR BELGESEL İNCELEMESİ

https://www.imdb.com/title/tt1134673/?ref=fn_al_tt_22

2008 Yapımı Theater of War belgeseli, bizlere temelde New York şehrinin halk tiyatrosunun (Public Theater) ünlü yazar Bertolt Brecht'in 'Cesaret Ana' adlı oyunun yapım sürecine yönelik bakışı üzerinden, eserin yazarının hayatını ve fikirlerini anlatmaya çalışmaktadır. (Imdb.com)

IMDB PUANI: 7.0/10

Theatre of War 2008

Yönetmenliğini John W.Walter'ın yaptığı Theater of War belgeseli 'Cesaret Ana' adlı oyunun sergileniş süreci üzerinden yazar Bertolt Brecht'in hayat öyküsünü ve fikirlerini üç önemli janrın özellikleriyle birleştirerek (Açıklayıcı, Gözlemci ve Yansıtıcı) ve kurgu yönetimi tekniklerinden faydalanarak hikayesini zenginleştiriyor. Böylelikle yapım belgesel sinema literatürünün kaliteli işlerinden biri olarak hafızalarımızda her daim iz bırakabilmeyi başarıyor.

Uyarı: Theater of War belgeseli filmin pozitif ve negatif yönleri başlıklı kısımlarından itibaren spoiler verilmiş şekilde ele alınmaya çalışılacaktır!

Filmin Pozitif Yönleri & Belgeselin Janr Özelliklerini Destekleyen Sahneler

1.Siyah Beyaz Röportaj ve Birleşik Janr Özellikleri

<https://vimeo.com/110775691>

Belgeselin 04:12'nci dakikasında yer alan sekansta Cesaret Ana karakterine hayat vermekte olan ünlü oyuncu Merly Streep'in bizlere savaş esnasında kiliseye gömülmüş olan kemiklerden ve bu durumun Hristiyanlık dini üzerindeki etkilerinden bahsetmekte olduğunu görüyoruz. Yönetmen John W. Walter bu sekansta oyuncuyla yapılan röportaj üzerinden belgeselin açıklayıcı janrına ait olan niteliklerini, siyah beyaz çekim üzerinden ise seyirciyi yabancılaştırarak yapımın yansıtıcı janra ait olan vasfını destekleyip birleştirerek ortaya kaliteli bir sekans çıkmasını sağlamaktadır. Bunlara ek olarak yönetmen, oyuncu Merly Streep'in yaptığı canlandırma üzerinden ise kaliteli bir kurgu geçişine imza atmaktadır.

2.Hatırlatıcı

<https://vimeo.com/110775691>

Belgeselin 14:22'nci dakikasinda tiyatro salonunun panosunda 'Belgesel Film Ekibi bütün provayı filme alacaktır' şeklindeki tiyatro ekibine yönelik yapılmış olan hatırlatmayı görmekteyiz. Yönetmen bu güzel detay üzerinden izleyiciyi yapıma karşı yabancılaştırarak belgeselin yansıtıcı janra ait olan niteliklerini bir kez daha desteklemeyi başarmaktadır.

3.Marx Dersi

<https://vimeo.com/110775691>

Belgeselin 24:04'üncü dakikasında yer almakta olan bu kısımda yazar Jay Cantor'un Karl Marx ile alakalı ders vermek için okula gidişini görmekteyiz. Yönetmen yazarın görüntüleri üzerinden yapımın gözlemci belgesel janrına ait olan niteliklerini, ekibin yazar ile yaptığı konuşmalar üzerinden ise filmin yansıtıcı belgesel janrına ait olan vasfını destekleyerek filmin bu iki önemli niteliğini ön plana çıkararak yapımın daha ilgi çekici bir hale bürünmesini sağlamayı başarıyor.

Theatre of War filminin pozitif yönleri ve belgesel janrına ait özelliklerini desteklemekte olan sekansları genel olarak bu şekilde yapımın içerisinde yer almaktadır.

Filmin Negatif Yönleri

2008 Yapımı Theatre of War belgeseli genel olarak üç önemli janrın özelliklerini bir araya getirerek (Açıklayıcı, Yansıtıcı ve Gözlemci) bizlere kaliteli bir hikâye anlatmayı başarıyor. Fakat bu belgesel detaylı bir biçimde ele alındığında yapımın birçok olumsuz özelliği ortaya çıkmaktadır. İlk olarak değinmek istediğim bölüm belgeselin son yarım saatlik kısımlarının başlarında yer almakta olan yazar Tony Kushner'ın ve Jay Cantor'un savaş protestolarıyla alakalı olarak seyirciye bilgi verdiği sekansdır. Bu kısımlar her ne kadar kurgu yönetimi açısından kaliteli ara görüntülere sahip olan sekanslar olarak belgeselde var oluyor gibi gözükse de röportaj kısımlarının durağan geçmesinden dolayı izleyicinin zaman zaman belgeselin esas hikayesinden kopabildiği kısımlardan biri olarak yapımın içinde yer alıyor ne yazık ki. Değinmek istediğim bir diğer önemli bölüm ise 'Cesaret Ana' adlı oyunun yazarı Bertolt Brecht'in dava sürecini görmekte olduğumuz sekansdır. Bu sekans Bertolt Brecht'in hayat hikayesini bizlere oldukça açıklayıcı bir şekilde anlatan ve kaliteli kurgu geçişlerinin yapıldığı bir sekans olarak filmin içerisinde yer almaktadır. Fakat bu bölüm filmin genel hikayesinden birazcık daha farklı bir olayı ele almaya çalıştığı için izleyicinin belgesele karşı olan ilgisinin azalmasına ve hikâyenin devamlılığının zedelenmesine sebebiyet veriyor. Fakat 2008 yapımı Theater of War filmi belgesel sinemanın üç önemli janrını (Yansıtıcı, Açıklayıcı ve Gözlemci) kaliteli kurgu yönetimiyle birleştirerek ortaya sinemaseverlerin uzun süre akıllarından çıkmayacak olan bir yapım ortaya koyabilmeyi başarıyor.

Puanım: 7.5/10

Görüismek üzere...